

בע"א (רמת גן) 56865-07-20 - אמין בדראן נ' עיריית רמת-גן

בע"א (רמת-גן) 56865-07-20 - אמין בדראן נ' עיריית רמת-גן

בע"א (רמת-גן) 56865-07-20

אמין בדראן

נגד

עיריית רמת-גן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברמת-גן

[10.08.2020]

כבוד השופט אמיר צ'כנוביץ

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להישפט בקשר לשתי הודעות תשלום קנס, הראשונה מס' 55065783 שנרשמה ביום 27.1.99 והשנייה מס' 55342687 שנרשמה ביום 1.2.99.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה, מצאתי לדחות את הבקשה מהטעמים שיפורטו להלן.

המבקש טוען כי ביום 6.12.19 קיבל דרישה לתשלום החובות על פי פקודת המיסים גבייה, ובאותו היום נודע לו לראשונה על הקנסות.

המבקש טוען כי הודעות הדרישה לתשלום הקנסות לא התקבלו אצלו מעולם, לא באמצעות הדואר ולא באמצעות מסירה אישית.

כפי העולה מתגובת ב"כ המשיבה, מדובר בהרשעות חלוטות, כאמור בסעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי.

טענתו של המבקש לפיה הודעות התשלום לא נמסרו לו כלל נטענת בעלמא ללא פירוט מינימלי הכולל התייחסות בנפרד לכל אחד מהדוחות.

באשר לשאלה האם הומצאו כדין למבקש הודעות תשלום הקנסות. על פי תגובת ב"כ המשיבה והתצהיר הנלווה לה, הודעות תשלום הקנסות הומצאו כדין למבקש, דהיינו תוך שנה ממועד ביצוע העבירות.

הודעות תשלום הקנסות נשלחו למבקש באמצעות הדואר, כאשר אישור המשלוח מקים את החזקה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, בדבר המסירה של הודעות תשלום הקנסות לידי המבקש.

כעולה מתגובת ב"כ המשיבה, על אישורי המשלוח המקימים את חזקת המסירה מוטבעות חותמות של רשות הדואר, המוכיחות כי דברי הדואר התקבלו בפועל למשלוח.

במועד משלוח הדוחות אל המבקש בדואר רשום לא הוקם עדיין דואר ישראל, ולפיכך לא מצוין על גבי אישור המשלוח מספר הדואר הרשום, שכן, כאמור, דואר ישראל עוד לא הוקם. בתגובת המשיבה שצורפה כנספח א', ניתן לראות בתדפיס בסדר רץ את מספרי הדוחות, שם החייבים, כתובתם וחותרת רשות הדואר המאשרת את הקבלה למשלוח. כפי שניתן להיווכח, על אישור משלוח המקום את חזקת המסירה מוטבעת חותרת הדואר, המוכיחה כי דבר הדואר התקבל בפועל למשלוח. המבקש לא עמד בנטל לסתירת "חזקת המסירה". ההלכה הפסוקה היא שטענה סתמית של המבקש, אשר אינה נתמכת בתצהיר המפרט פירוט מינימלי אודות הדוחות, כאילו "לא קיבל" את הדוחות, אינה יכולה להרים את נטל השכנוע המוטל עליו ואין בה כדי לסתור את "חזקת המסירה". על כן, יש לראות את המבקש כמי שהומצאו לו הודעות הקנסות כדין. על פי סעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי, לאחר שנשלחו אל המבקש הודעות הקנסות, יכול היה להגיש בקשה לביטול הקנסות בתוך 30 ימים, או להגיש בקשה להישפט בתוך 90 ימים, אולם מועדים אלו חלפו זה מכבר. משלא פעל המבקש באחת מהדרכים הקבועות בסעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי, הפכו הודעות תשלום הקנסות לגזרי דין חלוטים בהתאם להוראות סעיף 229(ח) לחוק, והחלו להינקט בגין הליכי גביה על פי פקודת המיסים גביה. בנסיבות העניין, לא מצאתי כי ייגרם למבקש כל עיוות דין, שכן טענת הגנתו היחידה אשר לא נתמכה בתצהיר מספק ו/או בבדל אסמכתא, היא כי "לא ראיתי שום סימן שמונע את החניה ואוסר אותה במקום". טענה זו אינה מהווה טענת הגנה. נוסף על כך, המבקש בתצהירו מתייחס לדוח שנרשם בתאריך 27.9.99, בעוד שהקנסות אשר נמצאים באכיפה כנגדו על פי תגובת ב"כ המשיבה הינם מתאריכים ינואר ופברואר שנת 1999. לאור המפורט לעיל, אין למבקש כל טענת הגנה כנגד ההרשעה, כך שלא מצאתי כי ייגרם עיוות דין, באם לא יוארך המועד, ואף מטעם זה אין להאריך המועד להישפט, שכן לא הראה המבקש סיכויי הגנה כנגד ההרשעה. לפיכך, הבקשה נדחית. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה. ניתנה היום, כ' אב תש"פ, 10 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.